

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200082
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414200082.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobkyne Z. zastúpenej JUDr. Vladimírom Kyselákom, advokátom so sídlom Příbram, Záhradnícka 140, Česká republika, proti žalovanému J. zastúpeného JUDr. Jaroslavom Sidorom, advokátom Advokátskej kancelárie JUDr. SIDOR, s. r. o., so sídlom Poprad, Zdravotnícka 4373/6, IČO: 36 866 156, o zaplatenie 5 915,16 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Okresný súd Kežmarok nemá právomoc.
- II. Konanie zastavuje.
- III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou (návrhom na vydanie európskeho platobného rozkazu) podanou na tunajšom súde 9. 1. 2014 sa žalobkyňa na žalovanom domáhala zaplatenia 5 915,16 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uplatnená pohľadávka sa podľa tohto návrhu mala týkať nájomnej zmluvy ohľadne nehnuteľného majetku. K uvedenému návrhu žalobkyňa ako dôkaz pripojila rozsudok Okresného súdu Kežmarok z 25. 1. 2013, č. k. 2C 5/2007 - 257 spolu s dopĺňacím rozsudkom tunajšieho súdu z 8. 4. 2013, č. k. 2C 5/2007 - 263 a opravným uznesením tunajšieho súdu z 8. 4. 2013, č. k. 2C 5/2007 - 264.

Návrhom na zmenu návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu doručenom na tunajší súd 22. 4. 2014 (po výzve súdu) žalobkyňa doplnila, že nájomná zmluva sa týka mesačného nájomného ho výške 328,62 eur, z ktorého polovica predstavuje 164,31 eur.

Dňa 6. 8. 2014 bol tunajším súdom vydaný európsky platobný rozkaz, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyňi 5 915,16 eur s príslušenstvom a nahradiť je trovy konania.

Dňa 5. 9. 2014 bol žalovaným na tunajšom súde podaný odpor proti európskemu platobnému rozkazu z 2. 9. 2014, v ktorom žalovaný (okrem meritórnej obrany) namietol aj absenciu právomoci tunajšieho súdu.

Uznesením tunajšieho súdu z 13. 4. 2015, č. k. 4C 3/2014 - 66, bola žalobkyňa vyzvaná na pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, z ktorých odvodzuje porušenie svojho subjektívneho práva, nakoľko bez objasnenia týchto skutočností nie je možné s istotou posúdiť otázku súdnej právomoci.

Z vyjadrení žalobkyne z 27. 4. 2015 a z 19. 6. 2015 vyplynulo, že predmetom jej žaloby v tejto veci je nezaplatená časť nájomného z nájomnej zmluvy týkajúcej sa nehnuteľnosti. Žalobkyňa spolu so žalovaným boli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (domu zapísanom na LV č. XXXX, nachádzajúcom sa v Kežmarku), pričom každému zo spoluvlastníkov patrilo spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1. Žalovaný (bez vedomia žalobkyne) prenajal tento dom tretej osobe na účely prevádzkovania reštauračných služieb, pričom si celé nájomné ponechával. Žalobkyňa ho upozorňovala, že má nárok na polovicu z takto

získaných platieb nájomného, avšak žalovaný jej výzvy neakceptoval. Z uvedeného dôvodu podala na tunajší súd návrh na začatie konania o vyplatenie polovice nájomného za obdobie od januára 2011 do decembra 2013.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania resp. procesné podmienky).

Právomoc súdu je takou procesnou podmienkou, ktorú súd skúma z úradnej povinnosti (ex officio) kedykoľvek v priebehu konania.

Podľa čl. 6 bodu 1 nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. 12. 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze sa pre účely jeho uplatňovania právomoc súdu určuje v súlade s príslušnými pravidlami práva Spoločenstva, najmä s nariadením Brusel I (podľa názoru súdu správnejšie nariadenie Brusel Ia, nakoľko nariadenie Brusel I bol od 10. 1. 2015 nahradený nariadením Brusel Ia).

Podľa čl. 66 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach - „Brusel Ia“ (v súčasnosti účinné nariadenie týkajúce sa určovania právomoci v občianskoprávných a obchodno-právných veciach) toto nariadenie sa uplatňuje len na konania začaté, na listiny úradne vyhotovené alebo zaregistrované ako verejné listiny a na súdne zmiery, ktoré sa schválili alebo uzavreli pred 10. 1. 2015, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia.

Predmetné konanie bolo začaté dorúčením návrhu na tunajší súd 9. 1. 2014, preto sa podľa čl. 66 bod 1 Bruselu Ia na neho bude aplikovať nariadenie rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach - „Brusel I“ (ako právna úprava účinná v čase začatia tohto konania).

Podľa čl. 2 bodu 1 Brusel I, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa čl. 22 bodu 1, prvej vety Brusel I výlučnú právomoc majú tieto súdy bez ohľadu na bydlisko v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy členského štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza.

Podľa čl. 24 Brusel I okrem právomoci založenej na iných ustanoveniach tohto nariadenia má právomoc súd členského štátu vtedy, ak sa žalovaný zúčastní konania. Toto pravidlo sa neuplatní, ak sa žalovaný zúčastní konania, len aby namietol absenciu právomoci, alebo ak má iný súd výlučnú právomoc podľa článku 22.

Pojem účasti na konaní v ustanovení čl. 24 Brusel I treba vykladať ako aktívne vykonávanie procesných úkonov v konaní, napríklad vyjadrenie sa k žalobnému návrhu, ak jeho obsahom nie je výlučne alebo spolu s meritórnou obranou zároveň aj námietka nedostatku právomoci súdu (Občiansky súdny poriadok, komentár - II. diel, 2. vydanie, r. 2012, autori Števíček/Ficová a kolektív, s. 2116 (komentár k čl. 24 Brusel I)).

Podľa čl. 26 bodu 1. Brusel I ak je osoba, ktorá má bydlisko v jednom členskom štáte, žalovaná na súde iného členského štátu a nedostaví sa na tento súd, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc, ak si právomoc nemôže založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

Korigendom, Ú.v. EÚ L 301, 17. 11. 2009, s. 55 (44/2001) došlo v čl. 26 bodu 1 k nahradeniu slovného spojenia „nezúčastní sa konania“ slovným spojením „nedostaví sa na tento súd“.

V čl. 26 bodu 1 Brusel I (pôvodne, teda do uplatnenia uvedeného korigenda) použitý pojem „účasti na konaní“ bolo potrebné (podľa názoru súdu) vykladať rovnako ako pojem „účasti na konaní“ podľa čl. 24 Brusel I, čomu nasvedčuje aj komentár právnej vedy k čl. 26 bodu 1 Brusel I (v znení do uplatnenia predmetného korigenda) podľa ktorého predmetné ustanovenie upravuje situáciu, keď súd, pred ktorým sa začalo konanie, nemá právomoc založenú ani nariadením, ani konkludentným súhlasom žalovaného

podľa čl. 24, ak tento má bydlisko v jednom členskom štáte a je žalovaný v inom členskom štáte. Korigendum však situáciu zjednodušilo, keď výslovne zakotvilo podmienku, že žalovaný sa „nedostaví na súd“, teda fyzicky nepríde na súd.

Z podanej žaloby je zrejmé, že žalovaný má bydlisko na území Nemeckej spolkovej republiky a je žalovaný v inom členskom štáte (v Slovenskej republike).

Žalobkyňou uplatnený nárok súd po právnej stránke posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobkyňa sa na žalovanom domáhala peňažného plnenia (označeného ako polovica nájomného), ktoré mal žalovaný (podľa tvrdenia žalobkyne) získať na jej úkor a to bez právneho dôvodu. Z hľadiska posúdenia právomoci súdu je však otázka dôvodnosti tejto žaloby nepodstatná. Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou ako spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ktorá bola prenajatá (výlučne) žalovaným, nemôže ísť o nárok z nájmu nehnuteľnosti. O nároku z nájmu by bolo možné hovoriť len vo vzťahu medzi účastníkmi nájomnej zmluvy, ktorej účastníkom však žalobkyňa nebola. Z uvedeného dôvodu nemožno aplikovať ustanovenie čl. 22 bodu 1 Brusel I (o výlučnej právomoci). Prípadná absolútna neplatnosť uvedenej nájomnej zmluvy nie je z hľadiska určenia právomoci podstatná. Ako nárok z bezdôvodného obohatenia posúdil tunajší súd nárok žalobkyne aj v obdobnom prípade vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C 325/2012, pričom rozhodol, že súd nemá právomoc v uvedenej veci konať (uznesenie z 14. 11. 2012, č. k. 8C 325/2012 - 8).

Vzhľadom na to, že ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa čl. 2 bodu 1 Brusel I je daná právomoc súdu členského štátu, kde má žalovaný bydlisko (Nemecko). V danom prípade nemožno založiť právomoc tunajšieho súdu podľa čl. 24 Brusel I, nakoľko žalovaný sa v danom prípade konania nezúčastnil (jeho písomné vyjadrenie okrem meritórnej obrany obsahuje aj námietku absencie právomoci tunajšieho súdu). Keďže sa žalovaný nedostavil na súd, tunajší súd podľa čl. 26 bodu 1. Brusel I aj bez návrhu vyhlásil, že nemá právomoc v danej veci konať, pretože si právomoc nemohol založiť na ustanoveniach tohto nariadenia.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade, ak by súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci s cudzím prvkom a nemal by na konanie právomoc, malo by to za následok nevykonateľnosť rozhodnutia v cudzine.

Podľa § 104 ods. 1, prvej vety Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Vzhľadom na to, že tunajší súd nemá právomoc v danej veci konať, pričom nedostatok tejto procesnej podmienky je neodstrániteľný, súd výrokom II. tohto uznesenia podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol o zastavení konania.

O trovách konania súd rozhodol (výrokom III.) podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania, podľa jeho výsledku, pretože konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.